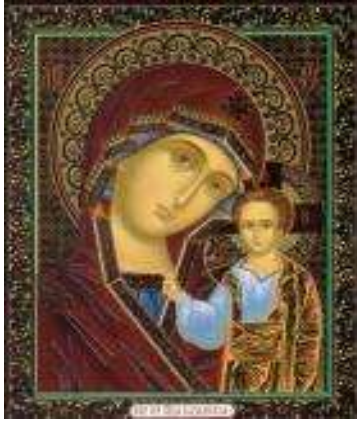

THIÊN CHÚA LÀ KHIÊN THUẦN CHO AI TÌM ẮN NẤU NƠI NGƯỜI!

... Nunzia là thiếu nữ Công Giáo Ý đạo hạnh. Cô có người Dì tên Carmela. Bà bị ung thư ruột đang ở giai đoạn chót. Cùng với cơn bệnh phần xác bà còn gây âu lo sầu khổ cho gia tộc. Đó là vì từ hơn năm qua bà cùng với chồng từ bỏ Giáo Hội Công Giáo để đi theo hệ phái tin lành.

Trong cơn đau buồn mọi người thân hướng mắt về cô Nunzia. Bởi lẽ cô nổi tiếng hiền dịu đoan trang. Ai ai cũng thúc giục cô đến thăm Dì Carmela và lựa lời khuyên Dì trở về cùng THIÊN CHÚA và với Giáo Hội Công Giáo, trước khi quá trễ. Ngặt một nỗi, Dì Carmela lại không ưa cô cháu gái đạo đức Nunzia!

Tuy nhiên, vì tình thân ruột thịt và nhất là vì phần rỗi linh hồn của Dì, cô Nunzia thu hết can đảm đến nhà Dì. Cô được bé Alessandro 3 tuổi mừng rỡ chạy ra tiếp đón. Alessandro là cháu trai nhỏ tuổi nhất trong số các cháu và được Dì Carmela cưng chiều nhất. Bé là "cục cưng" của Ngoại Carmela. Ngoại không từ chối bé bất cứ điều gì. Hôm nay bé vui sướng tung tăng chạy chơi trong nhà Ngoại. Điều đáng nói là bé đang cầm chặt trong tay tấm ảnh giấy Đức Mẹ của Ảnh Vầy Phép Lạ. Cô Nunzia rất đổi ngạc nhiên. Bởi vì, thông thường các tín hữu tin lành không tôn kính Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA.

Khi cô Nunzia tiến lại gần giường cúi xuống ôm hôn Dì Carmela thì tức khắc, bà Carmela đẩy cô Nunzia ra và quay mặt đi chỗ khác. Lúc bấy giờ chung quanh giường bà Carmela đang có mặt Dượng Stephano, đứa con gái Teresa là mẹ của bé Alessandro. Chứng kiến cử chỉ "hồn dỗi vô lý" của mẹ, Teresa rất đau lòng. Hạ thấp giọng, Teresa giơ tay chỉ tấm ảnh Đức Mẹ mà bé Alessandro đang cầm trong tay và âu yếm nói với bà Carmela:

- Má à, tất cả mọi chuyện buồn thương này xảy ra chỉ vì Má chối bỏ Đức Mẹ MARIA!

Vừa nghe mẹ nói thế, bé Alessandro vội vàng đặt ngay bức ảnh Đức Mẹ vào trong tay Bà Ngoại. Lạ lùng thay, bà Carmela cầm lấy tấm ảnh Đức Mẹ và siết chặt vào ngực, trước sự ngạc nhiên của mọi người.

Kể sao xiết niềm vui của Nunzia. Lợi dụng ngay cơ hội tốt cô vội rút Ảnh Vầy Phép Lạ (Đức Mẹ ban ơn) và tặng cho Dì.

Bà Carmela trang trọng cầm lấy, trước cặp mắt cau có khó chịu của chồng, dượng Stephano. Chiến thắng bước đầu, cô Nunzia mạnh dạn tiến thêm bước thứ hai. Cô đề nghị mọi người cùng lần hạt Mân Côi. Đến đây xảy ra ngạc nhiên thứ hai. Dượng Stephano bỗng bật lên khóc nức nở. Dượng nói với Nunzia qua hai hàng nước mắt:

- Chính Dượng đã khiến THIÊN CHÚA phải trừng phạt Dì. Chính Dượng đã ép buộc Dì theo Dượng, từ bỏ Đức Tin chân chính của Giáo Hội Công Giáo!

Bà Carmela lặng lẽ nghe chồng nói. Bà cũng thật lòng ăn năn thống hối. Ông Thánh bắt đầu tuôn đổ trên đôi vợ chồng. Cô Nunzia không bỏ qua cơ hội tốt. Cô thầm thì kêu van Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA trợ giúp. Nunzia hỏi Dì có muốn dọn mình lãnh nhận các bí tích không. Nếu muốn, cô sẵn sàng mời ngay Cha Sở đến. Bà Carmela chấp thuận.

Vài giờ sau, khi Cha Sở và cô Nunzia bước vào nhà, chính bé Alessandro cầm tay đưa hai người đến

bên giường Bà Ngoại. Ông Stephano và bà Carmela chính thức từ bỏ hệ phái tin lành. Sau đó ông bà xưng tội và rước Mình Thánh Chúa. Giờ đây toàn gia đình quì gối chung quanh giường bà Carmela và cùng nhau sốt sắng lần hạt Mân Côi. Mọi người chân thành tri ân Đức Trinh Nữ Vương MARIA đã đưa những người con lầm lạc trở về với đường ngay nẻo chính. Hiện tại mọi người hiệp ý cầu cho bà Carmela ơn băng an ra đi về Nhà Cha.

Ít lâu sau đó, bà Carmela êm ái trút hơi thở cuối cùng. Trước khi vĩnh viễn từ biệt cõi trần bà nói với mọi người:

- Hãy yêu mến Giáo Hội Công Giáo, Duy nhất, Thánh Thiện và Tông Truyền. Hãy yêu mến Đức Mẹ MARIA. Chỉ duy nhất Đức Mẹ MARIA là Mẹ thật của mỗi người chúng ta!

... “Quả tôi ngu dốt hơn mọi người, không có chút thông minh của con người. Tôi đã không được học hỏi về sự khôn ngoan, không hiểu biết chi về Đấng Thánh. Ai đã lên Trời rồi lại xuống? Ai đã gom gió vào lòng bàn tay? Ai đã dồn nước vào áo choàng? Ai đã ấn định biên cương cho cõi đất? Danh Đấng ấy là chi? Và con Đấng ấy tên là gì? Hẳn con đã biết. Mọi lời THIÊN CHÚA phán đều được chứng nghiệm. Người là khiên thuẫn cho ai tìm ẩn náu nơi Người. Đừng thêm thắt chi vào Lời Người phán dạy, kẻo bị Người quở trách, và con thành kẻ nói dối nói gian” (Cách Ngôn 30,2-6).

(“Il Settimanale di Padre Pio”, n.12, 21-3-2004, trang 13)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt